

Innendørs kunstprosjekter

Innledning

Kunstutvalget har gjort noen tydelige grep i valget av steder for kunstprosjekter.

Vi har konsentrert oss om å bruke områder i bygget som ikke er ment å dekke mange andre funksjoner. Videre har vi valgt få, men tunge prosjekter framfor mange små. Utvalget ønsker stor grad av tydelighet både arkitektonisk og konseptuelt, og erfarer at mange små prosjekter har en tendens til å forsvinne i den mangetydige visualiteten som finnes i et slikt offentlig bygg.

Forholdet mellom offentlige og tilbaketrukne arealer har vært et hovedmotiv i arbeidet, og vi har valgt å forholde oss aktivt til begge typer rom. Utvalget ser problemstillingen offentlig/ikke-offentlig som et vedvarende spenningsforhold i norsk politikk og forvaltning; idealet om åpenhet og transparens kontra en politisk realitet som kanskje i stadig større grad fjerner seg fra dette idealet. Valget av områder i bygget er en estetisk helhet der de ulike stedene forholder seg konseptuelt til hverandre. Denne helheten vil for folk flest gå fram av formidlingen, og for brukerne av bygget også av opplevelsen av de enkelte verkene.

Det er viktig for utvalget å betone at kunst i regjeringskvartalet indirekte angår Norges befolkning. Selv om ikke hele befolkningen kan få betrakte kunsten, gjør politikernes rolle som folkets representanter at kunsten får en større grad av representativitet enn kunst i andre offentlige bygg. Et kunstverk i statsrådsseksjonene er derfor ikke bare rettet mot de daglige forbipasserende, men er kanskje i like stor grad et budskap fra og for de som ikke er tilstede.

Fondvegg i resepsjonsområde/foyer. Oppdragssum: NOK 800 000.

Resepsjonsområdet i 1 etg. i T9 inneholder en betongvegg mot øst på ca. 6 x 6 m. Kunstutvalget ønsker et veggbasert, stedsspesifikt arbeid på denne veggen.

Resepsjonsområdet er det mest tilgjengelige området inne i bygget, og det er naturlig å utstyre dette med et markant arbeid som viderefører kunstsatsingen [fra plassen utenfor](#). Utvalget har konsentrert seg om veggflaten fordi rommet forøvrig er tillagt mange og komplekse funksjoner som atkomstareal, oppholds-, informasjons- og venteareal.

Det er tenkt fra arkitektens side at belegningen på plassen utenfor skal brukes også i resepsjonsområdet. Dette grepet er et viktig innforstått element i Do Ho Suhs arbeid på plassen. Utvalget har derfor valgt å se gulvet her som en subtil videreføring av *Grass Roots Square* ved å la det være fritt for andre kunstprosjekter.

Det er viktig å være bevisst forholdet mellom kunstverket i resepsjonsområdet og *Grass Roots Square*. De to arbeidene må kunne korrespondere på en interessant måte, samtidig som for eksempel en motivisk likhet sannsynligvis ikke vil være heldig. Det samme gjelder foyer-arbeidets forhold til presseromsarbeidet. I og med at begge er veggbaserte, bør det finnes en distinkt forskjell mellom de visuelle grepene som benyttes.

Utvalget har ikke tatt stilling til hva slags medium eller materialitet verket skal benytte seg av. Dette må være opptil kunstneren. Vi er imidlertid tvilende til bevegelige bilder, fordi vi regner med at resepsjonsområdet allerede vil være fylt av mye aktivitet og informasjon.

Statsrådsseksjoner og presserom. Oppdragssum: NOK 1 800 000.

Presserommet er lokalisert i 1. etasje i Teatergata 9, mens de to statsrådsseksjonene befinner seg i 4. og 7. etasje. Alle områdene inneholder en veggflate i betong på hhv 6 x 12 m og 6 x 6 m (over to etasjer) som tilhører samme stamme i bygget. Kunstutvalget ønsker veggbaserte, stedsspesifikke arbeider på disse tre veggene. I presserommet er veggflaten synlig fra foyer gjennom en glassvegg. I statsrådsseksjonene befinner de seg i det mest åpne og representative området ved atkomsten til seksjonen.

Presserommet er tenkt som åsted for pressekonferanser og møter som arrangeres flere ganger i uka. Disse er som regel åpne for inviterte og journalister med pressekort. I endel tilfeller formidles utdrag av slike pressekonferanser gjennom fjernsyn og andre massemedia, slik at kunstverket også vil kunne synliggjøres på denne måten.

Statsrådsseksjonene oppleves av utenforstående som mer skjermet og unntatt fra innsyn. Utvalget ønsker nettopp å spille på kontrasten mellom det svært synlige og tilgjengelige presserommet, og de mer utilgjengelige arealene i statsrådsseksjonene, der den iverksettende makten er konsentrert. Utvalget ser også en interessant kontrast mellom stedet der beslutninger blir fattet og der de blir formidlet til offentligheten. Utvalget ser for seg at et kritisk kunstverk som forholder seg til begge disse områdene, vil kunne problematisere maktens forhold til massemedia, offentligheten og til innbyggerne, som maktens legitimitet bygger på.

I statsrådsseksjonene ser utvalget et potensial for kritisk kunst som, uten å fungere støtende eller krenkende, kan virke bevisstgjørende i forhold til statsrådenes ansvar og posisjon. De kunstneriske arbeidene i statsrådsseksjonene vil derfor kunne tydeliggjøre [målet om kunst som ytring](#). Utvalget ser slike ytringer som påkrevet ikke bare i det offentlige rommet, men også i "maktens korridorer".

Kunstutvalget tenker seg altså at det skal skapes en kunstnerisk forbindelse mellom disse tre områdene; visuelt, tematisk og/eller konseptuelt. Det vil naturligvis bli en stor utfordring for kunstneren at de tre veggene ikke kan sees samtidig, samtidig som hun skal arbeide med dem under ett. For brukerne av bygget vil denne sammenhengen snart bli tydelig. For besøkende må verkene fungere hver for seg, samtidig som sammenhengen mellom dem kan gi en tilleggsdimensjon til forståelsen av arbeidet. Man kan også tenke seg at kunstneren står for noen formidlingsmessige grep, for eksempel en publikasjon som viser alle veggene under ett.

Kunstutvalget har valgt å reservere også de øvrige veggene på den samme bærende konstruksjonen/stammen oppover i bygget. Disse veggflatene befinner seg i møterom på hver etasje. Utvalget ønsker ikke nødvendigvis at alle skal inneholde kunstverk, men å vente med løskunst, dekor og fargesetting på disse veggene inntil kunstprosjektene i statsrådsseksjoner og presserom er klarlagt. Slik kan veggernes visuelle uttrykk avstemmes med hverandre. Dette kan evt. skje i samråd med kunstner.

Gjennomføring av prosjektene

Begge prosjektene utlyses gjennom en internasjonal åpen prekvalifisering med søknadsfrist ultimo juni. Pga. prosjektenes krevende karakter, forbeholder utvalget seg retten til å kunne velge kunstnere som ikke har meldt seg i prekvalifiseringen. Kunstnerne som engasjeres må vurderes i forhold til hverandre og til Do Ho Suhs prosjekt, slik at man oppnår en estetisk og representativ balanse som fungerer produktivt innenfor helheten.

Med utgangspunkt i de innkomne søknadene og evt. andre mulige kandidater, tas det sikte på direkte oppdrag, alternativt å invitere til en lukket idékonkurranse med 2-3 deltakere dersom dette er mer hensiktsmessig.

Utvalget tror det vil bli nødvendig å arbeide i nær dialog med kunstneren som skal stå for presserom/statsrådsseksjoner. Det må derfor legges opp til en prosess og et valg av kunstnere som gjør dette mulig.

Presentasjonen skal være på maks 10 A4-sider og gi en kort begrunnelse for interessen i prosjektet, samt inneholde CV og dokumentasjon av tidligere prosjekter og relevant kompetanse.

Presentasjonen merkes 'R6' og sendes pr post (poststemplet senest 25. juni 2010) til: KORO, PB 6994 St. Olavs plass, 0130 Oslo eller leveres direkte til Kristian Augusts gate 23, 7. etg.

Alternativ sendes den som pdf-fil til R6@koro.no.